

несать Ангели те въ ибдра҃та (пазухата) Авраамови. Послѣ умре и богатый, и ся погребѣ: и понеже ся намѣруваше въ Адово то мученіе, дигна си очи те, и видѣ Авраама отъ далеко, и Лазаря въ пазуха та му, и извикна, и рече така: Отче Аврааме! Отче Аврааме! помилуй мя, и проводи Лазаря да намоври малкия си перстъ въ вода та за да расклади языка̀ми: зашто то неутѣшимо ся наказувашъ внутрѣ въ той пламень. Авраамъ рече му: Чашо: донарай си на умъ чи ти си принувалъ въ живота си дабрини те, а Лазарь злини те, и сега той се́ся намѣрува въ утѣшеніе: а ты въ печаль. И отде между насъ, и между васъ е голѣмъ пропасть: и немогѣтъ оныя, кои то нескѣтъ да минагѣ, отъ тула чи да дойдатъ при васъ, нѣто отъ васъ на насъ. Тога богатый рече: прочее молимъ те, отче! Аврааме! да ге преводиши въ отеческій ми домъ: зашто имамъ и други пять брата, за да имъ рече тѣя, за да не бы и они да дойдатъ въ това мѣсто. И Авраамъ му рече имамъ Мойсея и други те пророцы, и нека слушать тѣхъ. А богатый рече, не отче Аврааме! не, но ако нѣкой си отъ мертвы те отнде при тѣхъ, и имъ рече ще ся покаятъ. А Авраамъ рече му, ако не слушать Мойсея, и пророцы те, ти нещѣтъ повѣрува, и ако нѣкой си отъ мертвы те бы воскресналъ.
